

עמ"ת 7471/01/14 - מוחמד בן סברי אבו ראס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 7471-01-14 אבו ראס נ' מדור תביעות חיפה והצפון

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט דניאל פיש

העורר:

מוחמד בן סברי אבו ראס ת.ז. 301436648 ע"י ב"כ עו"ד
בוריס שרמן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי ערר מטעם העורר-הנאשם על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט רוזינס) מיום 24.12.13 לפיה דחה את בקשת העורר לאפשר לו לצאת לעבודה במסגרת בקשה לעיון חוזר.

2. עניינו של העורר נדון כבר בפניי במסגרת ערר קודם, עמ"ת 52988-10-13, אז פורטו נסיבות המקרה. כאמור שם, נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של היזק לרכוש ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. נטען שביום 31.5.13 תקף העורר יחד עם אחר את המתלוננת במספר הזדמנויות וגרם לה לחבלות וגרם נזק לדלת הכניסה של ביתה. הליך המעצר לווה בתקלות וקשיים כאלה ואחרים כאשר בית משפט קמא הורה על מעצרו עד תום ההליכים ביום 4.8.13 ובערר שוחרר העורר בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בבית הוריו בכפר עילוט בפיקוח הוריו ובתוספת איזוק אלקטרוני וזאת ביום 12.8.13. עקב תקלה לא הותקן האיזוק וביום 21.8.13 הורה בית המשפט על מעצרו. למען הסדר יצוין שהערר הקודם עסק בבקשה דומה של אפשרות לצאת לעבודה ונפסק ביום 29.10.13 כי לא חלף זמן ניכר והערר נדחה. ציינתי שם שהציפיה שההליך ימשך תקופה ניכרת מהווה אך שיקול אחד מני מספר שיקולי באיזון שעל בית המשפט לערוך בין האינטרסים השונים כאשר חלוף הזמן בעבר הינו השיקול המרכזי ולעומת זאת ציפיה לחלוף הזמן בעתיד הינו שיקול משני לעומתו.

3. בהחלטה נשוא הערר הנוכחי ציין בית המשפט כי חלף מעט יותר מחודש מאז ההחלטה בערר עד להגשת בקשה חדשה לעיון חוזר שנשמכת על אותן טענות. ציין עוד שהעבודות שהוצעו אינן במקום מסויים והמדינה תתקשה לערוך ביקורת ופיקוח על קיום התנאים. כמו כן, ציין שהפיקוח האלקטרוני יהפוך לבלתי יעיל. בית המשפט שב וקבע כי תקופה של ארבעה וחצי חודשים אינה זמן ניכר.

4. בערר נטען שבית המשפט שגה כאשר דחה את הבקשה לעיון חוזר. נטען שחלף זמן ניכר, כמעט חמישה חודשים מאז שהעורר נתון במעצר בית מלא וזאת לאחר ששהה למעלה מחודש במעצר של

ממש. נטען שמדיניות בתי המשפט הינה לאפשר יציאה לעבודה והסניגור חזר וטען שההליך קבוע לשני מועדי הוכחות באפריל 2014 בלבד. במהלך הדיון הסניגור טען עוד כי הוצעו הסדרי פיקוח יעילים לשעות בהן העורר ימצא בעבודה.

5. המדינה טענה שטרם חלף זמן ניכר על פי המבחנים שבפסיקה. נטען שהצפי להמשכות ההליכים מהווה שיקול משני בלבד. נטען שאין בסיס לסברה שכיום ניתן ליתן אמון גדול יותר בעורר מאשר בעבר. נטען שלא בכדי הומלץ לשחררו בתנאים קפדניים, לרבות איזוק אלקטרוני. בנוסף, נטען שבתסקיר הוערך שרמת הסיכון גבוהה, בין היתר כיוון שלחובתו מאסר מותנה ממושך שלא הרתיע אותו מביצוע העבירות.

דין

6. במקרה זה ריבוי הבקשות והעררים הינם לרועץ לעורר. צדק בית משפט קמא שקבע שמאז ההחלטה בערר הקודם ועד להגשת בקשה חדשה לעיון חוזר, חלף אך מעט יותר מחודש ימים ותקופה זו אינה מצדיקה הגשת בקשה חדשה. יתר על כן, צדק בית המשפט כאשר קבע שהתנאים המוצעים מהווים הקלה משמעותית ביותר מהתנאים בהם נמצא העורר כיום ואינם מאפשרים פיקוח הדוק כלל ועיקר.

7. לא מצאתי יסוד להתערב בהחלטת בית המשפט, שהינה סבירה בנסיבות המקרה, ועל רקע הדיונים הקודמים שהתקיימו בעניינו של העורר. באשר לתקופה שחלפה, אין מדובר בתקופה ארוכה באופן יוצא מן הכלל או מעבר לצפוי בהליכי מעצר (בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2005)). עם זאת, ועל אף ריבוי הבקשות, איני פוסל את האפשרות שהעורר יציג חלופה לצורך יציאה לעבודה בה ניתן יהיה לפקח על המצאותו במקום. במידה ותוצג כחלופה כאמור, היא תשקל.

לאור הסכמת הצדדים למתן ההחלטה בהעדר, המזכירות תשלח ההחלטה אליהם.

המשיבה יכולה לקחת את תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ד, 13 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.